

(החשך ממורד 67)

תפנית דימינונית חדה. פראנקי פנטאג'לי, המאפיזורהוטר העומד להלשין לפני ה- שילטונות, מתנהג כמעט כמו ג'ו ואלאקי, המלשין האמיתי, אבל לא עד הסוף. היימן רות שאותו מגלם אחד ממורי- המישחק החשובים של התקופה, לי שטראסברג, הוא כימעט לאנסקי, כולל הרמזים על הגירוש מישראל. אבל לאנסקי החי מתברר כפיקה הרבה יותר מרוחו הקולנועית, המחוסלת בהתנשקות זהה לרצח לי אוסוואלד.

קופולה אינו מעתיק רק מציאות, אלא גם את סירטו הקודם. חלק ב' נפתח, כמו חלק א', במסיבה מישפחית גדולה, ולמי שמכיר את שני החלקים, ההבדל ברור לעין: הסנדק הראשון קיבל את צאן- מרעיתו בנרועות פתוחות, הסנדק השני הוא כבר אל-ממון השומר על מרחק. אבל, אם להאמין לקופולה — ואין זה קשה כלל וכלל — הקטעים האהובים עליו ביותר, ואלה שהם בעלי האווירה וה- תחושה הממשית ביותר, הם אותם תיז- כורות של "איטליה הקטנה" מתחילת ה- מאה, סצנות ספוגות רגישות ונוסטאלגיה. כל ההדגשות האלה על אווירה, מקשות

רוברט דה'נירו ואורסטטה דה'ויטו הדון' בנעוריו ובנו מייקל בן ה-8

על מלאכת המישחק, בעיקר על אל פא- צ'ינו, שצריך לעבור את הדרך מן הגיבור האמריקאי שזהרעהת הושחת על-ידי הכוח שהופקד בידיו, אבל שומר עדיין על קיסמו הטבעי, אל הרודן האוכל את צאצאיו ואת עצמו, וכל זאת מבלי שתיתן לו כימעט אפשרות להתפרץ או לפרוק את המתח הג- צור בתוכו. עצם העובדה שהוא מצליח במשימה, הוא הישג מישחקי בלתי-רגיל בפני עצמו.

מלאכה קלה הרבה יותר, אבל תוצאות משכנעות באותה מידה, יש לרוברט דה- נירו, שמצליח לא רק להעביר את הקסם והחייניות הטמונים בוויטו צעיר שנאבק על פרנסתו בעולם עויין, אלא גם אותם ניצנים אפלים שבו המשחיתים בסופו של דבר, את כל מה שבא במגע איתם.

אם שני תפקידים אלה מהווים את מיש- קל הכובד הדרמטי של הסרט, אי-אפשר להתעלם מן הנוכחות היציבה והבטוחה בעצמה של דמויות כמו שטראסברג (אני יודע שאומרים על מחנכים שאינם מסר גלים לבצע מה שהם דורשים מתלמידיהם לעשות, הוא אומר על עצמו בחזק).

רוברט דובל (שוב כיועץ האגן), ג'ון קאזאלה (תגלית של קופולה, מצויין ב- תפקיד האח פרד), טליה שיר (אחותו של קופולה, בתפקיד האחות קוני) ומייקל גאצו (עוד הופעה מעולה, כפאטאג'לי ה- מאיים להעיד נגד מישפחת קורליאונה). הסנדק, חלק ב' הוא אפופיאה רחבת ידיים (שלוש שעות ועשרים דקות), מור- כבת מהזמן פרטים ופירטי-פרטים, רגעים מסעירים ולעומתם גם רגעים מביכים (בעי- קר כאשר החפיסה בין המציאות לעלילה במקום ליצור אמנות נוספות, יוצרת דור- קא ספקות), יש בה עבודה טכנית מעו- לה מכל הבחינות (צילום, תיפאורה, תל- בושוח) ויש בה שימוש הרבה יותר נבון ומעניין ב-13 מיליון דולר מכל שימוש אחר, בסכומים דומים, שעשתה הוליווד בשנים האחרונות.

כולם מדברים על מינעולים ומה אומר הכורץ?

הוא נמצא בצד הדלת ומורכב במנעול הקיים! פה אני צריך לגשש ולחפש אם יש מנעול - עכביש או לא. ואם כן, איפה הוא מותקן בדיוק. אבל הבעיה העיקרית שלי - הצד החזק של הדלת (כל הדלתות בארץ בנויות כך שצד הדלת הוא מלא בעץ קשה) ואז אני מנסה ומנסה עד שנשבר לי ואני עוזב והולך לחפש דלת עם מנעול במרכז הדלת...

כל המנעולים הם כמעט אותו הדבר, אבל חשוב איפה הם נמצאים: במרכז הדלת או בצד!

כשאני רואה מנעול במרכז הדלת, פשוט בא לי לפרוץ. אני יודע שפה לא יהיו לי הפתעות. אני רואה את המנעול, אני יודע בדיוק איפה הוא מותקן ואני לא צריך לגשש, והעיקר, מרכז הדלת הוא חלול וחלש (רוב הדלתות בארץ חלולות במרכז הדלת).

איפה מתחילות הצרות שלי? כאשר אני לא רואה את המנעול. זאת אומרת, כאשר

קורא יקר!
הקדש שתי דקות של מחשבה, טלפן* והזמן מנעול עכביש, המנעול המותקן בצד החזק של הדלת.
ת"א: 082 31 96, 082 89 60, 083 18 35 *

אם אינך רוצה פריצה * התקן מנעול עכביש.